

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU



INDUSTRIJSKE SVOJINE

KLASA 21 (4)

IZDAN 1. MAJA 1924.

PATENTNI SPIS BR. 1903.

Prof. Dr. Friedrich Dessauer, Frankfurt na Majni, Nemačka.

Uredjaj, da se umanju razlika potencijala izmedju oba omota transformatora visoke napetosti.

I Dopunski patent uz osnovni patent broj 1902.

Prijava od 27. marta 1921.

Važi od 1. maja 1923.

Najduže vreme trajanja do 30. aprila 1938.

Pravo prvenstva od 7. oktobra 1915. (Nemačka).

Ista svrha, kao kod uredjaja po glavnom patentu Br. 1902, t. j. umanjeње potebcijalne razlike izmedju obih omota jednog transformatora visoke napetosti s tim, što se natisne izvana jedan potencijal, odnosno potencijalni razvod, da se postici na još jednostavniji način, time što omoti transformatora visoke napetosti, koji pokazuju manju napetost na svojim krajevima održavaju svoje udešenje potencijala kroz njih od samog toka visoke napetosti, koja spaja vodove na podesnim tačkama.

Ovaj način ukapčanja šematski je prikazan na slici. U svemu nalaze se ovde četiri transformatora omota visoke napetosti, po dva (l i p odnosno m i g) na oba jedan iza drugoga prikopčana transformatora visoke napetosti n i o sa svojim omotima visoke napetosti p i q i svaka od obiju primernih omota l i m leži u po jednom ogranku — sačinjenom pomoćnim transformatorom e. transformatorom visoke napetosti i odnosno pomoćnim transformatorom f i transformatorom visoke napetosti o — puta prenašanja energije razgranjenog kroz njih (l i m). Opet je, svrsishodno, mesto spajanja obiju omota visoke napetosti p i q spojeno sa zemljom. Da se opet navede primjer s brojkama, pokazuju

onda, ako cjelokupna sekundarna napetost izmedju stiskaica x i y medjusobno nasupratno jednake napetosti spram zemlje po 50 kilovata.

Središta 1 i 2 obiju omota visoke napetosti, čije napetosti spram zemlje onda iznose prema tome po 24 kilovata, spojena su svako za se s pripadajućim primernim omotom l odnosno m. Prema tome iznosi potencijalna razlika izmedju kraja x omota visoke napetosti p i primernog omota l odnosno izmedju y i primernog omota m, t. j. najveća potencijalna razlika, koja može nastati, 50—25—25 kilovata. Dakle je maksimalna razlika napetosti izmedju koje bilo dvije grupe vodova ustrojenja skućena na četvrtinu cjelokupne napetosti i prema tome električno opterećenje na četvrtinu onoga, koje bi inače bilo.

PATENTNI ZAHTEV.

Uredjaj, da se umanju razlika potencijala izmedju oba omota transformatora visoke napetosti (l, m), koji pokazuju na svojim krajevima manju napetost, sami održavaju svoje udešenje potencijala od kruga visoke napetosti (p, q) time, što se na podesnim tačkama (1, 2) vodovima spoje s tim krugom visoke napetosti.



